

מ"ת 15274/09/18 - יעקב אמסלם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15274-09-18 ישראל נ' אמסלם ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יעקב אמסלם
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 15.8.19 אשר הורתה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

רקע דיוני

ביום 7.9.18 הוגש נגד המבקש ושניים נוספים כתב אישום בו שני אישומים. במסגרת האישום הראשון יוחסו למבקש ולשני הנאשמים הנוספים עבירות של יבוא סם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע. על פי עובדות כתב האישום, קשר המבקש יחד עם שני הנאשמים קשר לייבא סם מסוכן ויבוא לישראל, באמצעות בלדר, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ- 1 ק"ג, בשווי של כ- 300,000 ₪. במסגרת האישום השני יוחסה למבקש עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

ביום 13.5.19 קבע בית משפט זה (כב' השופט י' טופף) כי קיימת תשתית ראייתית המבססת סיכוי סביר להרשעת המבקש ושני הנאשמים הנוספים בעבירות המיוחסות להם וכי מתקיימת עילת מעצר משום מסוכנות.

ביום 15.8.19, ולאחר שהתקבל תסקיר בעניינו, הורה בית משפט זה (כב' השופטת ט' חיימוביץ) על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

המדובר היה בתסקיר שלילי, דהיינו- כזה שלא המליץ על חלופת מעצר, אף לא כזו בתנאי פיקוח אלקטרוני, וזאת משום התרשמות שירות המבחן ממסוכנותו הרבה של המבקש ומאי יכולתם של הערבים לאיינה.

מתוך התסקיר עלה כי המבקש, כבן 43 (במועד עריכת התסקיר ביום 3.6.19), נשוי ואב לארבעה ילדים עבד כיבואן ביגוד.

שירות המבחן התרשם כי למבקש מעורבות עמוקה בקשרים שוליים, כי ניכרת הסלמה בבחירותיו העברייניות וכי התנהלותו בעייתית, מתוכננת ומתוחכמת הממוקדת בעשיית רווח, כמו גם נעדרת הרתעה מסנקציות ומעמדה בעייתית כלפי החוק וכלפי גבולות. שירות המבחן התרשם בנוסף כי המבקש נקט בדפוסי הסתרה כלפי הקרובים לו וכי הוא מאופיין בעמדה מניפולטיבית ומגמתית והעריך כי תנאי פיקוח אלקטרוני כמנגנון מגביל תנועה על הפרות אינו רלוונטי בעניינו של המבקש.

מעצרו של המבקש הוארך מעת לעת, וביום הורה בית המשפט העליון על הארכת מעצרו בפעם השלישית ב- 150 ימים החל מיום 30.1.20 או עד למתן פסק הדין בהליך העיקרי, לפי המוקדם.

שני הנאשמים הנוספים בכתב האישום נתונים במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

על פי החלטת כב' השופט ב' שגיא הדין בהליך העיקרי, הכרעת הדין צפויה להינתן ביום 4.5.20, דהיינו בעוד כחודש וחצי מהיום.

בבקשה הנדונה עותר המבקש לשחררו ממעצר בשל מצבו הרפואי, המשים אותו, לשיטתו, בסיכון מוגבר להידבק בנגיף הקורונה.

בדיון שהתקיים לפני ביום 29.3.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי במסמכים אלה:

מסמך רפואי שערך ד"ר א' זילברשץ מבית החולים וולפסון ביום 24.3.20 המופנה לרופא בית המעצר אבו כביר, אודות מצבו הרפואי של המבקש בעטייה של המחלה שאובחנה בקרבו, וכן אודות הטיפול הניתן לו בגינה ותדירות המעקב הנדרש;

סיכום מידע רפואי אודות המבקש ממערכת בריאות וטיפול בשב"ס, ממנו עולה כי המחלה האמורה אובחנה אצל המבקש ביום 17.2.2020;

דיווח על סטטוס אסירים מאובחנים בנגיף קורונה בשב"ס, שערך ביום 19.3.20 ד"ר ל' גולדשטיין, גנ"מ, קרפ"ר שב"ס,

לפיו נכון למועד כתיבתו לא אובחנו אסירים חולים בקורונה בשב"ס;

דיווח על הטיפול הרפואי הניתן לאסירים בעת משבר הקורונה ואמצעים למניעת הדבקה, שערכה ביום 24.3.20 ד"ר מ' מדר, סג"ד, רע"ן רפואת אסירים, לפיו שב"ס עומד בקשר הדוק עם משרד הבריאות, פועל על פי הנחיות משרד הבריאות, נערך בהתאם וכן דואג ליצירת רצף טיפולי לאסירים הזקוקים לכך;

דיווח על הטיפול במבקש במסגרת שב"ס, שערך ביום 29.3.20 ד"ר ר' פרנקל, רופא ממ"ז מרכז, לפיו המבקש לא היה במגע או בקרבה לסוהר שאובחן חולה בנגיף קורונה בשב"ס ואין במעצרו לסכן את חייו מעבר לסיכון הכללי והרגיל הקיים באוכלוסייה עקב התפרצות נגיף הקורונה בישראל. כמו כן צוין כי שב"ס הפעיל בין כתליו מצב מיוחד בהתאם להנחיות משרד הבריאות ונוקט בפעילות מנע אקטיביות לשם שמירה על בריאותם של העצורים והסוהרים;

דו"חות מודיעין מטעם שב"ס והמשטרה;

מסמכים מתיק תפ"ח 1125/02 במסגרתו הועמד המבקש בשנת 2002 לדין בגין עבירות של רצח, החזקת נשק, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאחר. יצוין כי מתוך מסמכים אלה עולה שביום 5.2.04 הוטלו ההליכים בתיק לאחר שהושג הסדר טיעון לפיו יודה המבקש בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בלבד ויושתו עליו 6 שנות מאסר בפועל, ומשום שהמבקש נמלט מן הארץ. ביום 18.10.06, לאחר למעלה משנתיים, חודשו ההליכים לאחר שהמבקש הוסגר לישראל מידי שלטונות ארגנטינה, בהסכמתו. ביום 25.1.07 אימץ בית המשפט את הסדר הטיעון ועל המבקש נגזר עונש מאסר לתקופה של 6 שנים.

טיעוני הצדדים

בא כוח המבקש טוען כי בזמן שהיה המבקש נתון במעצר אובחנה בקרב מחלה המסכנת את חייו באופן מיידי, בגינה נוטל הוא תרופות המחלישות את כושר החיסון הגופני שלו עד מאוד. לטענתו, בשל נגיף קורונה הקיים במקומותינו, נתון המבקש בסיכון גבוהה להידבקות בתוך כותלי בית המעצר, וכי שיקול זה, בבחינת שינוי נסיבות, מטה את הכף לעבר שחרורו לחלופת מעצר.

בא כוח המבקש ביקש כי המסמכים הרפואיים בעניינו של המבקש ייוותרו חסויים וכי לא תירשם בתיק שם המחלה ממנה הוא סובל.

באת כוח המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, ההליך העיקרי קרוב ביותר לסיומו, ובסופו צפוי המבקש לעונש מאסר של שנים רבות, דבר אשר לצד המסוכנות הנלמדת ממנו מקים חשש ממשי להימלטותו של המבקש מן הדין. לדבריה, אין היא מתעלמת ממצבו הרפואי של המבקש, אולם אין בכך ואין במסמכים הרפואיים אינדיקציה כי שהותו של המבקש בין כתלי שב"ס מקימה עליו סיכון מוגבר שעה כי המגפה משתוללת גם מחוץ לכותלי שב"ס בקרב האוכלוסייה ושעה כי בשב"ס ננקטים אמצעי מניעה על פי הנחיות משרד הבריאות כמתחייב לשמירה על בריאות העצורים והסוהרים. לטענתה, קיומה של מגיפה אינה משנה את נקודת האיזון ומסוכנותו הגבוהה של המבקש מחייבת את שהייתו במעצר.

מאחורי סורג ובריא. באשר לחשש להימלטות המבקש מן הדין, טענה באת כוח המשיבה כי המבקש נמלט בעבר מן הארץ לאחר שהועמד לדין בגין רצח, וזאת על אף ערבויות גבוהות ופיקוח אשתו, ושב לארץ שלא מרצונו אלא בהליך של הסגרה, כי לפני שנעצר יצא מן הארץ באמצעות דרכון מזויף וכי מדובר במי שיש לו קשרים ענפים בחו"ל, אשר סייעו בידו לבצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי.

דין והכרעה

בפתח הדברים מצאתי לציין תוך הדגשה רבה. התלבטתי רבות באשר להכרעה בשאלה העומדת לדין. ועוד אציין, כי בדיון שהתקיים לפני ביום 30.3.20 הסתבר כי המסמכים הרפואיים הרלבנטיים שהיו מצויים בתיקו הרפואי של המבקש במקום מעצרו לא הועברו בטרם הדין לידי בא כוחו כמו גם לבית המשפט. משום כך הוריתי להעביר לבית המשפט ולבאי כוח הצדדים. לאחר שהועברו המסמכים ולאחר שעיינתי בהם, נתגלו לעיני הנסיבות הרלבנטיות בעניינו הרפואי של המבקש. עיון במסמכים אלה העצים התלבטותי.

המבקש, הנתון מזה כשנה וחצי במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריא, מבקש עיון חוזר בהחלטה על מעצרו משום שינוי בנסיבותיו הרפואיות עקב מחלה שאובחנה בקרבו ואשר בגינה מטופל הוא בטיפול תרופתי ועקב התפרצות מגיפה עולמית של נגיף קורונה. המבקש טוען כי הטיפול התרופתי הניתן לו בעטייה של המחלה האמורה גורם לחולשה ממשית של מערכת החיסון שלו, ובאופן המשים אותו בסיכון מיידי וממשי לחלות בנגיף הקורונה.

המשיבה מתנגדת לבקשה ולשחרור המבקש לחלופת מעצר. בין נימוקי התנגדותה טענה למסוכנותו הגבוהה של המבקש ולקיומו של חשש ממשי להימלטותו מן הדין. כמו כן טענה כי לא מתקיים כל שינוי נסיבות המצדיק הקלה בתנאי מעצרו של המבקש.

עיינתי היטב בטענות באי כוח הצדדים ובמסמכים שהוצגו לעיוני, וכאמור לא בלי התלבטות, מצאתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולשחרור המבקש לחלופת מעצר בגין שינוי נסיבות כמתואר לעיל.

אכן, למרבה הצער, הוכרז לאחרונה על מגיפה עולמית בגין התפשטות נגיף הקורונה ואכן על פי ההנחיות המפורסמות באתר משרד הבריאות (מעודכנות ליום 29.3.20) קיימות אוכלוסיות הנתונות בסיכון מוגבר להידבקות בנגיף האמור, בהן חולים במחלות הפוגעות במחלות חולים במחלות הפוגעות במערכת החיסון (<https://govextra.gov.il/ministry-of-health/corona/corona-virus/guidelines>). איני מתעלם מאלה, אולם אני סבור כי אין בנסיבות קיומה של מגיפת קורונה ובהינתן מצבו הבריאותי של המבקש לשנות את נקודת האיזון לעבר שחרורו ממעצר.

כתב האישום מייחס למבקש מעורבות בפרשה של ייבוא סמים מסוכנים מסוג קוקאין בהיקף גדול מחו"ל לתוך הארץ, באמצעות בלדר. מעורבות כאמור הקימה נגד המבקש חזקת מסוכנות. משום סוג העבירה ואופי המעורבות הפלילית, כמו גם מאפייני אישיותו והתנהגותו של המבקש כפי שתוארו על ידי שירות המבחן, ובהקשר זה יצוינו העדר הרתעה

מסנקציות ומניפולטיביות - הרי שמסוכנותו של המבקש נותרה גבוהה ולא חל במידתה כל פיחות מעת שניתנה ההחלטה על מעצרו ועד היום. אני מוצא לציין במיוחד כי מתוך המידע המודיעיני שהוצג לפני עולה תמונה מטרידה מאוד של מסוכנות גבוהה, אשר מטעמים ברורים, לא ניתן לפרט אודותיה עלי החלטה זו.

לצד עילת מעצר משום המסוכנות, קיימות עילות מעצר נוספות ומשמעותיות משום חשש להימלטות המבקש מן הדין ושיבוש מהלכי משפט. המבקש הפר בעבר, בשנת 2004, תנאי שחרור ונמלט מן הארץ למשך כשנתיים בעיצומו של הליך פלילי שנוהל נגדו בגין עבירה של רצח, ולאחר שהוצג בפני בית המשפט הסדר טיעון המשיית עליו עונש מאסר ממושך של 6 שנים. המבקש הובא ארצה במסגרת הליך הסגרה, הודה בעבירה של קשירת קשר לפשע ונדון לעונש מאסר. בכך לימד המבקש כי אינו מורתע מהפרת תנאי שחרור גם במחיר חילוט ערבויות בסכומים גבוהים, וכי אין ליתן בו אמון. אני סבור כי בהינתן כך, ובהינתן המידע המודיעיני שהוצג לפני, והחלטה הקובעת מועד לשימוע הכרעת הדין בעוד כחודש ימים - עוצמתן של עילות מעצר אלה שעניינן בחשש להימלטות המבקש מן הדין ושיבוש הליכי משפט - גבוהה מאוד.

מצבו הרפואי של המבקש אמנם מורכב, זאת ובין היתר בגין מחלה בגינה ניתן לו הטיפול לו הוא זקוק תוך שנשמר רצף טיפולי ומעקב בבית חולים אצל רופא מומחה. עם זאת, מתוך התיעוד הרפואי הוצג לפני, ובמיוחד הצהרת גורמי הרפואה בשב"ס, אשר בהצהרתם נוטלים על עצמם אחריות כבדה ביותר לשלמותו הבריאותית של המבקש, ומן הסתם ברור להם משמעות הצהרתם באשר לבריאותו של המבקש בין כותלי בית המעצר, לא עולה כל אינדיקציה לפגיעה משמעותית במערכת החיסון של המבקש ו/או לקיומו של סיכון הדבקה מוגבר בגין מצבו הרפואי. כמו כן, מתוך המסמכים הללו ומתוך הצהרות גורמי הרפואה בשב"ס, לא עולה כל אינדיקציה לכך כי הסיכון להידבקות בנגיף גבוה יותר בתוך כותלי שב"ס מאשר מחוצה להם. מתוך הצהרות גורמי שב"ס, עולה כי המבקש לא בא במגע עם חולה בנגיף קורונה וכי שב"ס נוקט באמצעים המתחייבים לפי הנחיות משרד הבריאות למניעת המגיפה בין כתליו.

הנתונים המצויים לפני ברורים הם. לפני עמדת גורמים רפואיים מקצועיים בשב"ס הקובעים באופן חד משמעי כי אין למבקש סיכון משום מגפת הקורונה בין כותלי בית המעצר. אל מול קביעות נחרצות אלה, עולה אך תחושה או שמא ידיעה שאינה מקצועית - רפואית, כי מצבו של המבקש בבית המעצר עלול להיות בבעיה. ועל פי כל אלה עלי להחליט באשר לבקשה שלפני.

לפיכך, אחליט כי העולה מן המכלול ובהסתמך על הצהרת הגורמים הרלבנטיים בשב"ס, הוא שאין במצבו הרפואי של המבקש ובמגיפה העולמית המתפשטת במקומותינו, משום שינוי נסיבות המצדיק את שחרורו ממעצר. אני סבור, כי גם בעת הזו, עוצמתן של עילות המעצר מצדיקות את מעצרו של המבקש עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריא.

בטרם סיום, אדגיש - לנוכח האחריות שנטלו על עצמם גורמי הרפואה בשב"ס באשר לשמירה על בריאותו של המבקש, ברור הוא שעל שב"ס לנקוט בכל האמצעים שבידם כדי להבטיח שלומו ובריאותו של המבקש.

הבקשה נדחת.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

באופן חריג, אני מורה למשיבה - הפרקליטות - להעביר החלטה זו לקצין הרפואה הראשי (קרפ"ר) של שב"ס.

ניתנה היום, ז' ניסן תש"פ, 01 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.